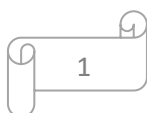

ÚTINAPLÓ

RÓMA - SAVARIA

Lénárt Dorka 6.b.

Kedves Olvasó!

Kr.u. 370-et írunk. Én, Dorkusz Lénártusz, római polgár, a nagy Flavius Valentinianus császár kegyelméből magisztrátusi kinevezést és egyben azt a feladatot kaptam, hogy utazzak a távoli Pannonia Prima tartomány Savaria városába és a proconsul mellett lássam el a magisztrátusi feladatokat.

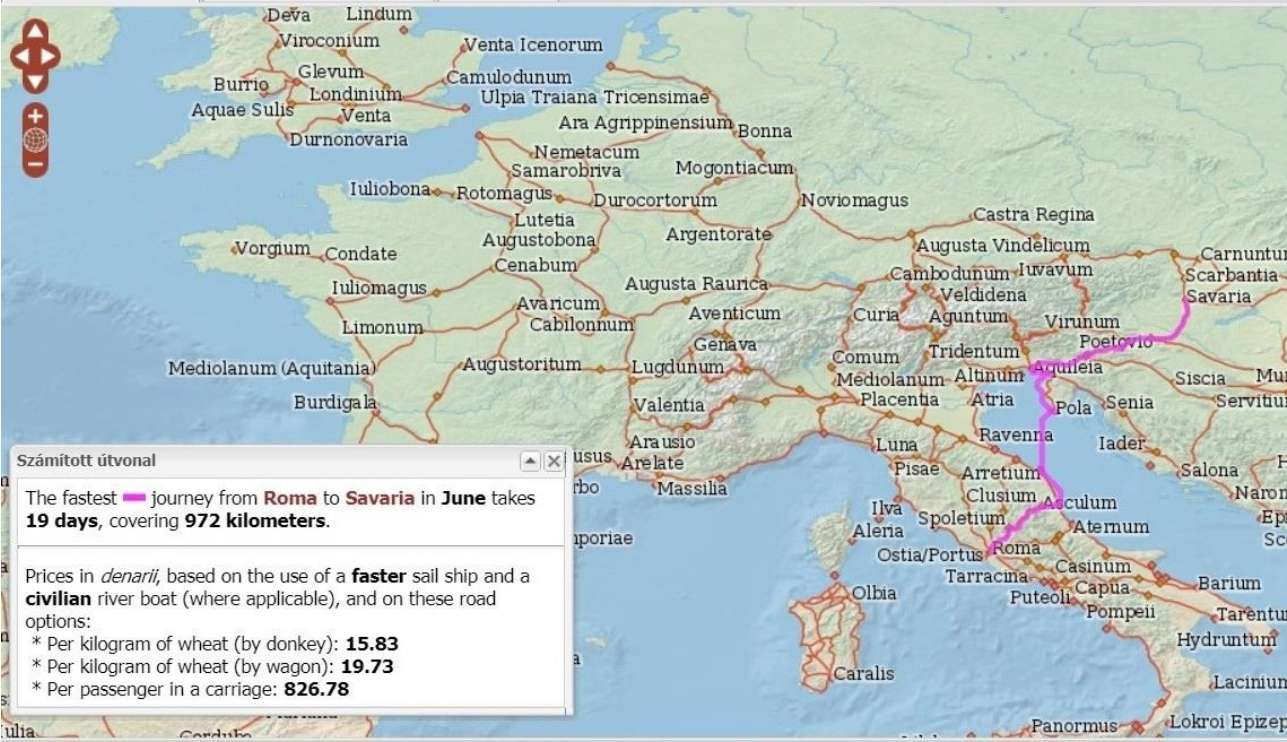
Naplómba feljegyeztem e huszonnégy napos útról néhány érdekességet, abban bízva, hogy a kedves Olvasónak is hasznára válik.

Ki tudja? Hátha egyszer Ti is útra keltek...

ORBIS A római világ Stanford térinformatikai hálózati modellje

ittthon Bemutatjuk az ORBIS-t Az ORBIS megértése ORBIS építése Az ORBIS használata **ORBIS feltérképezése** Az ORBIS alkalmazása Mi újság ORBIS a

ORBIS feltérképezése Interaktív távolság-kartogram Térképgaléria

Számított útvonal

The fastest journey from **Roma** to **Savaria** in **June** takes **19 days**, covering **972 kilometers**.

Prices in *denarii*, based on the use of a **faster** sail ship and a **civilian** river boat (where applicable), and on these road options:

- * Per kilogram of wheat (by donkey): **15.83**
- * Per kilogram of wheat (by wagon): **19.73**
- * Per passenger in a carriage: **826.78**

Day 8 10 12 14 17 20 22 27

Roma Savaria

ALKOTÓ: Walter Scheidel Illés Meeks

Lekérdezés és eredmények

kiszámítja az útvonalat beállítások visszaállítása

Rajt: Roma

Rendeltetési hely: Savaria

Utazás hónapja: June

Kiemelten fontos

leggyorsabban legolcsóbb legrövidebb

Hálózati mód

Út Parti tenger

Folyó Parti tenger (napfény)

Nyílt tenger

Vízi lehetőségek

Folyó: Katonai Polgári

Tenger: Gyorsabban Lassabban

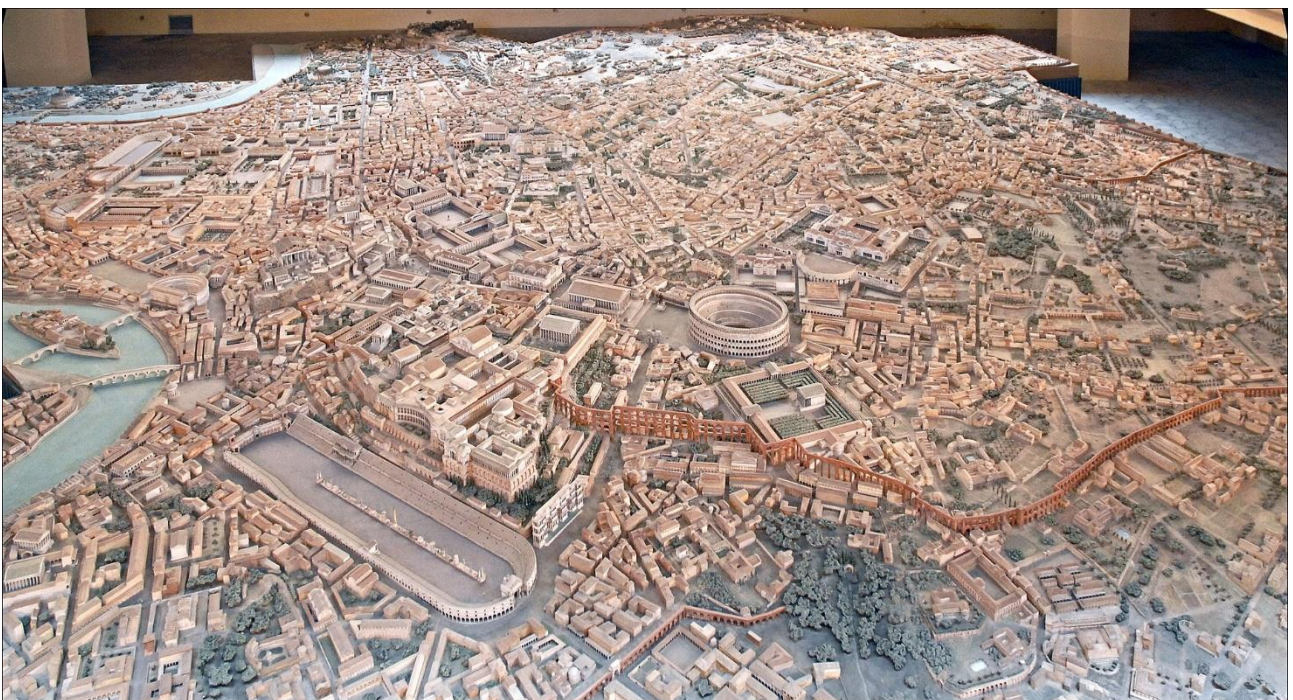

A négy részre osztott Pannonia provincia a IV. században

Boldogan fogadtam a kinevezést és a rám bízott feladatot.

Gondosan összecsomagoltam és az utazás előtti utolsó napomat szeretett Rómában sétával töltöttem, mintegy elbúcsúzva gyönyörű városunktól.

- Sétámat Róma hét dombjának egyikén a Capitólinuson kezdtem, majd az általam annyira szeretett legfőbb köztéren a Fórum Romanumon sétálgattam.
- Saturnus, Janus és Concordia templomát is oly csodálattal és tisztelettel néztem, mint aki még soha nem látta.
- A Vesta örök tüzének otthont adó Vesta templom mellett elhaladva a Palatinus domb felé vettem az irányt. Ekkor viszont észleltem, hogy már késő délután van és atyám – aki magas rangú tisztségviselő - lakomával kíván elbúcsúzni tőlem. Így hát rögvest haza is indultam.

Otthon már összegyűltek a vendégek. Elfoglaltuk helyünket a vacsorához. Én atyám jobbján, a fő helyen dőltem le kerevetemre.

- Előételként (gustus) étvágygerjesztő tojást, kagylót, osztrigát, halat, és salátákat fogyasztottunk.
- Az első fogás (prima mensa) különböző szárnyasokból, vadakból és halételekből állt, salátákkal és kedvencemmel, a garum nevű halszósszal.
- A második fogás (secunda mensa) a desszert volt. Különféle nyers és szárított gyümölcsöket és befőtteket tálaltak rabszolgáink. A mézes datolya talán még a megszokottnál is ízletesebb volt.

- Végül az italok következtek. Itt a színbort különféle arányban vegyítették vízzel és tengervízzel.

Mindeközben a zenészek kellemes muzsikáját hallgattuk és a leendő küldetésemről beszélgettünk.

Másnap reggel korán keltem. Elbúcsúztam szüleimtől, és Raedával, atyám négykerekű kétlovas utazókocsijával útnak indultam. Elkezdődött a nagy kaland.

Kocsisommal úgy számoltuk, hogy öt napon belül elérjük Castrum Truentinumot, ahol hajóra szállhatok.

Egy nap kocsizás után az általam jól ismert városba **Ocriculumba** városába értünk. Itt nem tudtam ellenállni a kísértésnek és megálltunk egy fél napra.

Meglátogattam a központban található fürdőt, majd ezt követően felfrissülve még egy kicsit nézelődtem a városban: elsétáltam a színház mellett, majd visszafordulva megnéztem a Nymphaeumot - a nimfaszentélyt - és a most oly csendes amfiteátrumot is.

Reggel tovább indultunk, és most már csak a fogadónál, lóváltó állomásnál álltunk meg éjszakázni.

Jó iramban behoztuk lemaradásunkat és öt nap múlva **Trientinumba** értünk. Itt egyenesen a kikötőbe hajtottunk, ahol egy nagyon szép hajót béreltünk. Úgy vélem jó alkut kötöttem a kapitánnyal. Megállapodtunk, hogy

egy közeli fogadóba megszálok és a kapitány üzen értem induláskor. Mindig a hajó kapitánya dönti el az indulás időpontját az időjárás függvényében.

A fogadóhoz hajtottunk. Lepakoltam és hazaengedtem kocsisomat atyámnak küldött jókívánságaimmal, én pedig a kikötő melletti szentélybe siettem áldozatot bemutatni Jupiternek. Tengerre e nélkül nem szállunk!

Az Istenek kegyesek voltak, másnap reggel már vitorlát is bontottunk. Az út első szakasza rövid volt, késő délután már ki is kötöttünk **Anconában**. A kapitány tájékoztatót, hogy másnap hajnalban indulunk.

Én kihasználtam az időt és az estig hátralévő kis időben körülnéztem a városban. Anconát Itália könyökének is becézik. Nagyszerű védett,

természetes kikötője van, amihez kőből épült rakpartot építettek. Most is négy hajó rakodott. A főtér egy kicsinyített Róma. Az egész

birodalomban a nagy Róma mintájára épülnek a városok, hirdetve annak dicsőségét. Mégis ezt a várost valahogy a tenger uralja. Még átsétáltam Traianus diadalíve alatt, de kezdett esteledni és visszasiettem a hajóra.

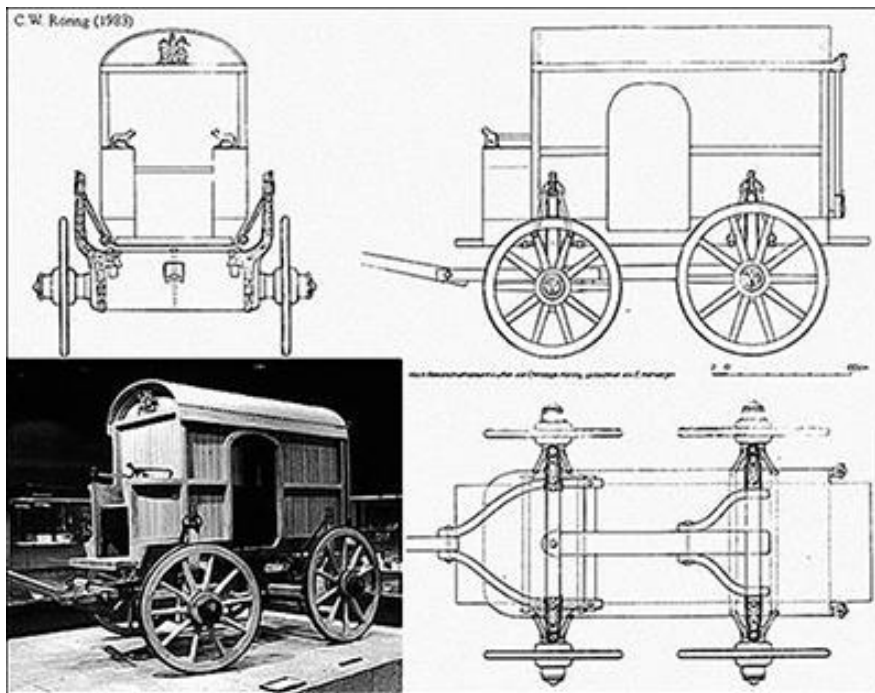
Másnap csodálatos hajnalra ébredtünk és a jó szélben rögtön vitorlát bontottunk. Úgy látszik nem volt hiábavaló az áldozatom Jupiternek. A Mare Superum (Adria) kegyes volt hozzánk. Másfél napi nyugodt hajózás után biztonságban kikötöttünk a túlparton **Pola** városában.

Ez már egy harmincezer fős igazi nagyváros. A nagy Augustus nevezte el a várost lányáról. A teljes neve: Colonia Pietas Iulia Pola Pollentia Herculanea, de röviden csak Polának mondjuk. Itt minden megvan, ami egy nagyvárost jellemez: amfiteátrum, színház, templomok, paloták....

A következő hajnal ismét tengeren talált minket, hajóutunk utolsó napjához érkeztünk. Már-már hozzászoktam a tengerhez, amikor megérkeztünk **Aquileia** városába, ahol elbúcsúztam barátságos és hozzáértő kapitányunktól.

Egy nap pihenés után már úton is voltam Savaria felé. Carruca Dormitoriát, vagyis kényelmes négykerekű utazókocsit béreltem két egymást váltó hajtóval, és nekivágtunk a tíz napos fárasztó utazásnak. Azt azért el kell ismernem, hogy a kényelmes ülések és bőrszíjakra felfüggesztett kocsiszekrény nagyon sokat számított.

A kocsi belső tere oly tágas volt, hogy még aludni is kényelmesen tudtam. Késő délutánonként egy- egy fogadónál, lóváltónál megálltunk és másnap folytattuk az utat.

A tíz napos kocsizás a pihenők miatt kicsit hosszabbra sikeredett. A tizennegyedik napon gördültünk be a bazaltköves úton **Savaria** déli városkapuján.

Megálltunk a városfal közelében álló Isis-szentélynél (Iseum), ahol szerencsés utamat áldozattal köszöntem meg.

Ez a város a borostyánút egyik állomása, Róma felé ezen az úton szállítják a borostyánt és egyben ez a hadsereg egyik utánpótlási vonala.

A város központjába hajtottunk. Itt is a Forum a vallási élet, a törvénykezés és a gazdasági élet központja. Itt a Forumon áll a római uralom egyik fontos szimbóluma a Capituliumi Triász temploma és a helytartói palota is. A Forum oldalát a fürdő épülete zárja. Az utakat bazaltkövek borítják és a fő úthálózat alatt csatorna vezet.

Szájtátva néztem a Római Birodalom e távoli zugának szépségét. Úgy érzem itthon vagyok. Ez lesz a második otthonom, gondoltam örömmel, és elindultam a proconsul hivatala felé...

Források:

1. <http://www.romaikor.hu>
2. <http://mozaik.bloglap.hu/cikkek/romai-lakomak-28465/>
3. <https://orbis.stanford.edu/orbis2012/#>
4. https://torimaskepp.blog.hu/2020/01/26/igy_utaztak_a_romai_turistak
5. <https://hu.wikipedia.org>